

DROBCI IZ DELA INŠPEKTORATA ZA KOMUNALNO INŠPEKCIJO V LJUBLJANI

Skrb meščanov za lepo, zdravo in čisto okolje

VZORNO UREJENI VRTOVI PRI ZASEBNIH HIŠAH – ALI SO GOLOBI LETEČE PODGANE? – ZELENIČE PRERAŠČA PLEVEL – KER NI DOVOLJ JAVNIH PARKIRIŠČ, TOVORNJAKI UNIČUJEJO ZELENE POVRŠINE – V MESTU VSE MANJ DREVES

Mestna komunalna inšpekcija je bila sicer ustanovljena v drugi polovici leta 1966, vendar njeno široko zasnovano in načrtno delo sovpadajo z obdobjem zadnjih petih let, ko je začela delovati komunalna inšpekcija.

Nekajletno načrtno in sistematično delo na celotnem tako imenovanem ureditvenem območju, ki ga zajema generalni urbanistični načrt, je bilo uspešno, čeprav smo se mimo drugega dokopali tudi do nič kaj razveseljivega spoznanja, da je zunanji videz slovenske prestolnice v mnogočem še dokaj klavm.

Peščica mož od stroke, kot se temu po domače pravi, je ugotavljala, predlagala izboljšave, tu in tam po potrebi tudi ostro ukrepala. Na dlani pa je, da so zaman njihova prizadevanja in naporji armade smetljarev ter uniformiranih komunalnih redarjev (slednjih še nimamo), če meščani sami ne bomo pazili na red in snago. Samo skupna prizadevanja vseh dejavnikov za čisto in lepo mesto nam daje upanje, da bo npr. divjih odlagališč smeti vse manj. V nasprotnem primeru bo naše delo podobno Sifzifovemu, jalo vo in brez sadov.

KAM S SMETMI!

Ko smo že pri smeteh – te so za vsako večje mesto huda nadloga, ki tudi materialno breme-

to je oblikovalec zimskih in poletnih uniform komunalnih redarjev, ki jih predlaga inšpektorat komunalne inšpekcije Ljubljane

nijo meščane – naj navedemo podatek, da smo do konca junija letos imeli v Ljubljani še 191 divjih odlagališč smeti. Od teh je 98 odpravljenih, za 93 pa je komunalna inšpekcija izdala ukrep za odpravo. Če ni znan krivec, potem mora smeti odstraniti lastnik ali upravitelj zemljišča.

Načelnik inšpektorata mestne komunalne inšpekcije Ljubljane Gobec je našemu sodelavcu povedal, da je inšpektorat izdal vrsto konkretnih ukrepov in predlogov za izboljšanje ramer, kar zadeva odpravo divjih odlagališč smeti. Zanimiv je predlog, naj bi vsaka krajevna skupnost določila prostor, kamor bi odlagali večje kose, ki se jih hočejo meščani znebiti. Sem so diho zavrženi deli sanitarij, deli gospodinjne opreme, kosi pohištva in podobno. Znano je tudi, da imamo v Ljubljani trenutno samo tri javna odlagališča smeti, in sicer v Tacnu pod

Šmarno goro, ob Cesti dveh cesarjev in v Zajčji Dobravi; pa še ta se vedno bolj zožujejo. Poleg obstoječih kontejnerjev za smeti, razmeščenih na različnih mestih v Ljubljani, bo v perspektivi treba poskrbeti za tako imenovane kesone.

Razmisлити velja tudi o predlogu, naj bi organizirali občasne ali redne odvoze večjih kosov smeti – morda trikrat letno ali vsak mesec točno ob določenem dnevu. Podobne „čistke“ so že imeli v nekaterih krajevnih skupnostih, vendar akcija ni bila najbolje organizirana niti izpeljana in ni dosegla svojega namena.

In ne nazadnje, med ukrepe za čistejšo mesto nedvomno sodi tudi sistematično in nenehno osveščanje mladega rodu (in tudi starejših). Estetska vzgoja na šoli bi morala skozi mnogotere oblike dobiti tudi tovrstno vsebino.

ZELENIČE IN DREVES – NIKAR!

Najbrž ni potrebno posebej poudarjati, da je v Ljubljani zelenih površin vse manj in da počasi, toda zanesljivo tonejo v betonski džungli. Tudi tu je že skrajni čas, da naredimo več reda. Na komunalni inšpekciji menijo, da mestu predvsem primanjkuje javnih parkirališč za tovornjake in avtobuse, da o množici osebnih avtomobilov, ki jih lastniki parkirajo kar po zelenicah, sploh ne govorimo. Vsa ta pločevinasta povodenj je že toliko narasla, da si išče življenjski prostor tam, kamor najmanj ne sodi. Armada jeklenih konjčkov je mnoge zelenice dobesedno preorala, kot da je šla čeznje vojna vihra.

Zelenice v nekaterih mestnih predelih so močno zanemarjene zato, ker ni določena pristojnost glede vzdrževanja le-teh ali pa zanje preprosto ni cvenka. In prerasla sta jih plevel in šavje. Dokaj klavarno podoba dajejo tudi tisti deli javnih zemljišč, ki se razprostirajo med pločniki, hišami in ograjami. Zanje doma nihče ne skrbi.

Zamisli se moramo tudi nad dejstvom, da je v Ljubljani vse manj dreves. Tako je, denimo, samo ob Gruberjevem nabrežju in nabrežju Ljubljane v zadnjih letih padlo pod ostrim rezilom žage mnogo kostanjev, vemo pa, da njihova rast traja več desetletij.

BARAKE – PROBLEM VELIKIH MEST

Pred leti so možje iz inšpektorata mestne komunalne inšpekcije skrbno preučili pro-

blem barakarstva v Ljubljani in izdelali tudi informacijo, ki je ta problem načela z različnih aspektov: sociološkega, socialno-političnega, gospodarskega pa tudi ekološkega. Namen informacije je bil opozoriti pristojne družbeno-politične in oblastvene dejavnike na žgoč problem barakarstva v Ljubljani in na socialnopolitične posledice, ki jih le-ta prinaša, če ga ne bomo zajezili in sproti odpravljali.

Barakarstvo je za velika mesta, ki se ga sicer z vsemi močmi otepajo, z več gledišč huda nadloga. Sem sodi predvsem urbani vidik, higiensko sanitarni (nenehno prikrita nevarnost izbruha epidemije), požarnovarnostni in ne nazadnje socialnopolitični.

V barakah večinoma stanujejo mlade družine delavcev iz drugih republik, ki so prišle v Ljubljano v lovu za boljšim kosom kruha in jim barakarsko naselje bržkone služi samo kot začasna rešitev, pa istočasno želijo opozoriti pristojne dejavnike na svoj nerešeni stanovanjski problem.

Istočasno je bilo odstranjenih v Ljubljani kar 353 drvarnic, lop in podobnih lesenih stavb ter 86 barak, ki so zelo kazile zunanji videz mesta. Žal jih na obrobju Ljubljane še vedno veliko stoji. Vanje se včasih zatekajo tudi posamezniki, ki so kakorkoli prišli navzkriž z zakonom. Delavce iz teh barak, ki živijo v težavnih stanovanjskih razmerah, bo treba v dohodnem času preseliti v cenejša stanovanja ali jim še kako drugače omogočiti, da se sčasoma dokopljejo do stanovanj, barake pa porušiti. Sem sodi tudi ukrep, da delovna organizacija ne sme sprejeti v delovno razmerje človeka, če nima zanj stanovanja.

Ostro je komunalna inšpekcija ukrepala in ukrepa tudi proti samovoljnemu plakiranju po mestu. Mandatne kazni proti kršilecem so bržkone zalegle. S procelj javnih stavb so izginili raznobarni, včasih zelo kričeči in neokusni plakati. Res pa je, da v Ljubljani primanjkuje oglasnih kioskov, ki sodijo v mesto. Tudi kar zadeva izobešanja zastav ob državnih praznikih, se je položaj bistveno izboljšal. Opomini in tu in tam tudi kazni so marsikatero lastnika ali upravitelja stavbe predramili in ga spomnili na tozadevni odlok mestne skupščine.

KOMUNALNI REDARJI

Ko je bila leta 1967 reorganizirana mestna komunalna in-

NEVARNA DEDIŠČINA

Med Zalogom in Poljem, nedaleč od stanovanjskega nselja in zelo blizu železniške proge, je domačin z buldožerjem našel na letalsko bombo, dolgo 75 cm in težko ok. 100 kg. S težkim strojem je zadel ob bombo in pri tem imel mnogo sreče, da ta ni eksplodirala. Možak se je izkazal za hrabrega in hladnokrvnega – lahko pa bi rekli tudi neprevidega, saj je bombo najprej izkopal (bila je zarita poldrug meter v zemljo), potem pa jo je valil že 15 m stran in poklical milico. Strokovnjak – pirotehnik je bombo najprej pregledal, potem pa jo je odpeljal v skladišče. Našemu sodelavcu je le-ta povedal, da ima najdena bomba še vedno ogromno rušilno moč. S takimi bombami so med vojno Američani bombardirali mostove, železniško in cestno omrežje.

K sreči se je vse dobro končalo. Lahko pa bi bilo neprevidno ravnanje z bombo za najditelja tudi usodno. Zato svetujemo, da v takem primeru pustite nevarno orožje pri miru in o najdbi takoj obvestite najbližjo postajo milice.

Živilski kombinat »ŽITO«, Ljubljana

S svojimi TOZ pekarna Ljubljana, trgovina Ljubljana, Sumi Ljubljana – ljubljansko področje, Gorenjska – Lesce, Gorenjska – tovarna čokolade Lesce, Imperial Krško – Dolensjska, Novo mesto in skupne službe Ljubljana!

DIMNIKARSKO PODJETJE
Ljubljana,
Pokopališka 11,
telefon 313-450

špekacija v inšpektorat za komunalno inšpekcijo, je bil podan predlog za uvedbo delovnih mest za komunalne redarje. V Ljubljani ni namreč nikogar, ki bi opozarjal ali kaznoval tiste, ki povzročajo nesnago ali škodo na javnih zelenicah ali prometnih površinah. Za to delo bi bilo potrebno namestiti uniformirane komunalne redarje. Le-ti bodo morali popolnoma samostojno opravljati svoje naloge na terenu, vendar po programu in posebnih navodilih inšpektorata za komunalno inšpekcijo. Inšpektorat ima že izdelan priročnik za delo uniformiranih komunalnih redarjev, v katerem so navedeni prekrški, poleg tega pa tudi višina mandatne kazni.

20. avgusta je bilo v Vodichah republiško tekmovanje traktoristov in poklicnih kmetijskih strojnikov. Tekmovanja se je udeležil tudi France Svetek iz Slap, ki mu letos ni šlo najbolje od rok. Sicer je pa važno sodelovati in tega gesla se France tudi drži. Na posnetku vidimo našega tekmovalca v slavnostnem sprevodu

PISMU V POSMEH

Točno leto dni je minilo, odkar je bilo objavljeno pismo predsednika zveze komunistov Jugoslavije in izvršnega biroja predsedstva ZKJ. Žal pa se nekateri iz njega niso veliko naučili – ali pa so nanj preprosto pozabili.

Tako vse kaže, da se tudi v dimnikarskem podjetju, ki ima sedež v Mostah, niso ravnali po pismu. Če bi se, potem ne bi izvolili za direktorja človeka, ki je pred leti isto podjetje olajšal za šest milijonov starih dinarjev in zavoljo grabeža odsedel štiri leta. Ob tem neodgovornem ravnanju se kar samo po sebi vsiljuje vprašanje: Kdo je (ali: so) v posmeh pismu ponovno ustoličil na direktorsko mesto človeka, ki je nekoč ta položaj že iztržil?!

Neposreden odgovor prepuščamo delovnemu kolektivu, sodimo pa, da ima lahko v tem primeru vsaj slabo vest, saj je bržkone naselil svoji nezreli kadrovski komisiji. V dimnikarskem podjetju se je namreč zgodilo to, na kar je pismo pred letom dni opozarjalo, da „je v delovnih organizacijah gospodarstva in negospodarstva še precej privatizacije in monopola posameznikov in skupin“.

Senca očitkov zaradi takega ravnanja pa bo še dolgo kot Damoklejev meč visela nad delovnim kolektivom.

Iz tega primera velja moralni pouk morda še komu! ff

Na rob poročilo o delu postaje milice v Mostah

PREMALO MILIČNIKOV

Možje postave so preobremenjeni – Nerešeni stanovanjski problemi – Zmikavti krepko vodijo na listi kaznivih dejanj – Nezavarovano orodje in drugi predmeti lahek plen tatov – Pretepi še vedno v modi

Postaja milice v Mostah je imela lani v decembru 38 miličnikov, od teh šest na rednem šolanju. To pomeni, da je kadrovska zasedba samo dvotretjinska. Za popolno zasedbo delovnih mest bi potrebovali še 20 miličnikov. Nezadostna opazovalna in preventivna služba, ki sta temeljni službi javne varnosti, je povzročala večje število kaznivih dejanj.

To pomeni, da so miličniki preobremenjeni. Mesečno so poprečno opravili kar 213 službenih ur ali štiri dodatne delovne ure. Zaradi preobremenje-

nosti in dokaj težavnih delovnih razmer (delo ob vsakem dnevnem času in v vseh vremenskih okoliščinah) so bili miličniki med letom kar 166 dni na bol-

niškem dopustu, kar je seveda za ostale predstavljalo še dodatno obremenitev. Neugodne stanovanjske razmere nekaterih miličnikov so se tudi po svoje odražale pri delu.

ZMIKAVTI KUJEJO DOBIČEK NA ROVAŠ LAHKOVNIH VOZNIKOV MOTORNIH VOZIL

Postaja milice je v letu 1972 obravnavala 715 kaznivih dejanj. Ob izdatni pomoči delavcev kriminalistične službe jih je raziskala 396 ali 55,3 %. Med kaznivimi dejanji prevladujejo tako imenovane klasične tatvine. Največ vlovov je bilo v garderobne omarice v podjetjih,

(Nadaljevanje na 3. strani)